

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ
(ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΟΜΑΘΕΙΑΣ)

Τρίτη 4 φεβρουαρίου 2020

Διδάσκων: Αρχιμανδρίτης π. Αυγουστίνος Θεοδωρόπουλος

ΕΝΟΤΗΤΑ Β
Η ΣΥΝΑΝΤΙΛΗΨΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
(Ἡ μετοχή ὡς ὄνομα)

Ἄς παρατηρήσουμε :

- Πῶς «ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη» (Ἰακ. 5, 16) ;
- Πῶς συν-αντιλαμβάνονται οἱ Χριστιανοί ;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Β΄

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου (Κεφ. 15, 1-7)

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων Σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ (Ψ. 68, 10). Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἄς παρατηρήσουμε :

- Σὲ τί ἀποβλέπουν οἱ Γραφεὲς κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο ;
- Πῶς σχετίζεται τὸ ἀποστολικὸ μὲ τὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ;

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Β΄

Κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. 19, 1-10)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶ. Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμέλλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἰδού, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολλωλός.

ΕΥΧΗ Β΄

(Κατὰ τὴν ἀρχαιοτέραν τάξιν χειρογράφων κωδίκων)

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγή, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος καὶ τῆς εὐσπλαχνίας ἀπεριόριστος πέλαγος· αὐτός, φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐννοῶν ἰσχύει καταλαβέσθαι, ἐπίβλεπον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων Σου, καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματι Σου τῷ μεγάλῳ τὸ ἔλαιον τοῦτο προσάγομεν, κατάπεμψον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ἴματα καὶ ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἴασαι αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους Σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

(Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐν χρήσει Εὐχολογίου)

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγή, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος καὶ τῆς εὐσπλαχνίας ἀπεριόριστος πέλαγος· αὐτός, φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐννοῶν ἰσχύει καταλαβέσθαι, ἐπίβλεπον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων Σου, καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματι Σου τῷ μεγάλῳ τὸ ἔλαιον τοῦτο προσάγομεν, κατάπεμψον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ἴματα καὶ ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἴασαι αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους Σου.

ΝΑΙ, Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδῶς ὅτι ἐγκεῖται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ὢν, καὶ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα Σου· Σὺ εἶ ὁ εἰπών: «Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν» (Μαρκ. β΄ 17)· Σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλός· Σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητήσας καὶ εὐρών· Σὺ εἶ ὁ εἰπών, ὅτι «τὸν ἐρχόμενον πρὸς Με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω» (Ἰω. ζ΄ 37)· Σὺ εἶ ὁ τὴν πόρνην τοὺς τιμίους Σου πόδας δάκρυσιν βρέξασαν μὴ βδελυξάμενος· Σὺ εἶ ὁ εἰπών: «Ὅσακις ἂν πέσης, ἔγειραι καὶ σωθήσῃ¹» · Σὺ εἶ ὁ εἰπών, ὅτι «Χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι» (Λουκ. ιε΄ 7).

Αὐτὸς ἔπιδε, εὐσπλαχνε Δέσποτα, ἐξ ὑψους ἁγίου Σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις Σου ἐν χάριτι τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καὶ κατασκήνωσον ἐπὶ τοὺς δούλους Σου τούτους τοὺς ἐπεγνωκότας τὰ ἴδια πλημμελήματα καὶ προσιόντας Σοὶ πίστει· καὶ προσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ Σου φιλάνθρωπῃ, εἴ τι ἐπλημμέλησαν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας ἐξάλειψον καὶ κάθαρον αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ ἀεὶ συμπαρῶν αὐτοῖς, διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν, πορευομένους ἐν τοῖς δικαιώμασι Σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτοὺς τῷ διαβόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ' αὐτοῖς δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά Σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Τὸ χωρίο δὲν ἀπαντᾷ στὰ Εὐαγγέλια, ἀλλὰ φέρεται ἐκ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως.